

lade mig at gjøre opmærksom paa en, som det forekommer mig, noget forvirret Fremstilling i § 33. Der er der Tale om dem, der overgaar i Forstærkningen, og saa er derunder igjen Tale om dem, der ere fritagne for Tjeneste i Forstærkningen; man har opført 5 forskellige Classer, men disse Classer maae ganske sikkert adskilles; den første og den sidste Klasse ere nemlig Folk, som have gjort en saa betydelig Tjeneste i Linien, at de aldeles skulle være frie for Tjeneste i Forstærkningen, sælgelig. altsaa meddeles Afsted og udslettes af Ruller, hvorimod de andre Classer bestaae af saadanne Folk — det er Skolelærere, Skippere og Styrmand — som, saalænge de ere i en af disse Stillinger, ere fritagne for at indkalbes til Tjeneste i Forstærkningen; disse maae altsaa forblive i Rullerne, og Classerne maae bestemtere adskilles. Hvad Skippere og Styrmand angaaer, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Lange) omtalte, saa maa jeg bemærke, at Søkrigsbestyrelsen jo vistnok som oftest og saavidt som muligt vil anvende dem efter § 8 i ikke aldeles underordnede Stillinger. Paa samme Maade gaaer det jo med de Landværnepligtige; de, der blive indkaldte, staae ingenlunde i det borgerlige Liv ligeoverfor hinanden som Ligemænd, men ligeoverfor denne Pligt til Staten staae og hør de staae eens. Jeg antager forøvrigt, at Regjeringen vil gjøre Sit til, at, forsaavidt dette Lovudkast maatte blive ophøiet til Lov, der saa ogsaa stæer tilsvarende Forandringer i Hertugdømmet Slesvigs Værnepligtslov — jeg kommer til at tænke herpaa navnlig med Hensyn til disse Skippere og Styrmand; thi det er ganske sikkert vist, at saafremt de blot, ved f. Ex. at tage Borgerstab ovre i de slesvigiske Kjøbstæder, kunne fritages for Værnepligten, saa ville de gjøre det.

Jeg skal endnu blot med Hensyn til den sidste Paragraph i Udcastet, nemlig § 55, som

gaaer ud paa, at Justitsministeriet skal bemyndiges til at afgjøre, hvorvidt Loven tilbeels eller ganske kan finde Anvendelse paa de nærmest forestaaende Sessjoner, bemærke, at det vistnok er en meget uheldig Bestemmelse. For saavidt Loven ikke strax kan træde ud i Livet, fordi der dertil kræves Forberedelser, saa er det vistnok langt naturligere, at man bestemmer en vis Tid, inden hvilken den skal træde i Kraft, en Tid, som kan være tilstrækkelig til at gjøre de Forberedelser, hvis Omfang jeg ikke kan have noget bestemt Begreb om, og som jeg derfor heller ikke videre skal indlade mig paa. For Diebliffet skal jeg indskrænke mig hertil.

Beh: I Anledning af det Foredrag, vi først hørte af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Lange), skal jeg tillade mig nogle orienterende Bemærkninger om dette Lovudkasts Tilbliven, og hvad dertil nærmest knytter sig, hvorved jeg, uden at fordybe mig i dets Detail, som den ærede Rigsdagsmand, skal stræbe i almindelige Træk at paavise, at de Betæneligheder, som han gjorde gjældende, ere blevne tagne i behørig Overveielse og befundne at være overvundne. Det her foreliggende Lovudkast er, som den ærede Rigsdagsmand bemærkede, Resultatet af den Commissions Arbejder, der blev nedsat ifjor under Forsæde af Kongerigets Generalprocureur, og i hvilken jeg havde den Ære at være Medlem paa Landmilitairetatens Vegne. Commissionens væsentligste Opgave var den, at tilveiebringe et Lovudkast om Værnepligten i Henseende til Søkrigstjenesten, men den havde tillige, som ogsaa af den ærede Rigsdagsmand bemærket, at tage under Overveielse de Forslag om Forandring i og Tillæg til Værnepligtsloven af 12te Februar 1849, specielt betræffende Hæren, der i sidste Rigsdags-session bleve indbragte af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning).